

**URZĄD DO SPRAW KOMBATANTÓW
I OSÓB REPRESJONOWANYCH**

BIURO DYREKTORA GENERALNEGO

BD1 - K0752 - 0511 - 12 - 1 / 16

Warszawa, 28 grudnia 2016 r.

hanna Paris

W związku z wniesioną przez Panią petycją w sprawie zmian w ustawie z dnia 31 maja 1996 r. *o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej i osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i ZSRR*, polegających na zniesieniu jednego z warunków, którego spełnienie jest niezbędne dla nabycia prawa do tego świadczenia tj. warunku przebywania na deportacji minimum 6 miesięcy, przedstawiam stanowisko Urzędu.

Wszelkie ustawy, które przewidują pewne świadczenia wypłacane z budżetu państwa dla ofiar zbrodniczej polityki III Rzeszy i ZSRR, nie mają charakteru odszkodowawczego, gdyż to nie polskie państwo było sprawcą szkód, jakie wyrządzono tym osobom. Zatem ustawodawca ma swobodę w określaniu zarówno kręgu podmiotowego beneficjentów, jak i warunków, jakie muszą oni spełniać, by otrzymać świadczenie.

Powszechnie znany jest fakt, że polityka obu okupantów godziła w szerokie rzesze naszego społeczeństwa - nie ma chyba osoby, która żyjąc w czasie II wojny światowej nie doznała jakichś represji i szykan, nie poniosła uszczerbku na zdrowiu czy majątku. Niestety, państwo polskie nie może wspomagać pieniężnie wszystkich tych osób, ponieważ jego możliwości finansowe są ograniczone. Dlatego przyjęto zasadę, że świadczenia, będące wyrazem pewnego solidaryzmu, będą wypłacane tylko ofiarom najcięższych represji. W przypadku pracy przymusowej za takie kryterium „dolegliwości” represji, ograniczające krąg osób uprawnionych do świadczeń z polskiego budżetu, uznano długość przebywania na

deportacji. Zabieg ten został oceniony w judykaturze jako uprawniony, co znalazło odbicie choćby w uchwale NSA z dnia 12 października 1998 r., w której stwierdzono, że „pozostaje w zgodzie z zasadą państwa prawnego przyznanie uprawnień do świadczenia tylko pewnej ściśle określonej grupie osób srożej represjonowanych, z pominięciem osób, które doznały represji mniej dotkliwych (...) Takie unormowanie nie stanowi dyskryminacji innych osób”.

Jednak nawet po przyjęciu takiego ograniczenia, nie ma kraju w Europie, w którym krąg osób otrzymujących świadczenia z budżetu państwa z tytułu doznanych represji był szerszy niż w Polsce. Fakt ten, w połączeniu z trudną sytuacją budżetową sprawia, że Urząd nie planuje podejmować działań zmierzających do poszerzenia kręgu osób uprawnionych do świadczeń z tytułu przebywania na deportacji w III Rzeszy.

Z upr. SZEFA URZĘDU
do Spraw Kombatantów
i Osób Represjonowanych

Tomasz Lis
Dyrektor Biura Dyrektora Generalnego